

Bevilling, der staaar paa § 26, over paa det ordinære Budget, skal jeg svare, at det er i Henhold til den af Finanslovs-kommissionen afgivne Betænkning. I Henhold til den Form for Finansloven, som Kommissionen har ønsket, have vi affattet denne Post saaledes, og derfor er Bevillingen paa § 26, der har gentaget sig Aar efter Aar, flyttet over paa den ordinære Paragraf. Det er Grunden, hvorfor det er sket.

Naar det ærede Medlem endelig dvæler ved Spørgsmaalet om Flytningen af Taarbæk-Fortet, gør jeg igen opmærksom paa, at det ikke er Regeringspartiet eller mig som Forsvarsminister, der har rejst Spørgsmaalet om at flytte dette Fort. Jeg har søgt en Bevilling og faaet Bevillingen op paa Finansloven for indeværende Aar til at bygge Fortet, hvor det er bestemt at skulle ligge, men nu har Taarbæks Befolkning rejst en Bevægelse, og de Herrer have jo i Tale og Skrift søgt at imødekomme dette Ønske fra Taarbækkernes Side, og saa er det, at jeg siger: Ja, ville de Herrer endelig have denne Forandring, kan det ske ved en Anmærkning paa Finanslöven, men saa forlanger jeg, at der skal være Enighed derom. Nu mener det ærede Medlem, at de, der have bevilget Fortet, ogsaa skulle foreslaa dets Flytning. Nej, det falder os aldeles ikke ind. Vi, som have været med til at stemme for Fortet, skulle nok sørge for, at det bliver bygget, hvor det er foreslaaet og der, hvor der er givet Bevilling til at opføre det, medmindre ærede Medlemmer ville enes med mig om at flytte det hen paa et Sted, hvor det ikke er generende i den Grad for Taarbækkerne, som det er paa denne Plads. Efter mit Skøn er der da ikke noget andet Sted at flytte det hen end paa den samme Slette, blot lidt højere op i Vest-Nordvest, ca. 800 m. Andet Sted er der ikke. Fortet er og bliver det samme; det faar den samme Karakter og den samme Bestykning som den, der var paatænkt, men naar Taarbækkerne faa at vide, at de Herrer ikke ville være med til en saadan Forandring, saa vide de ogsaa, at det er de Herrer, der have Ansvaret for, at den Bevægelse, der er rejst i Taarbæk, er bleven en Storm i et Glas Vand og ikke andet.

Røde: Den højtærede Forsvarsminister sagde, at han ikke kendte noget til, hvad der var forhandlet i denne Sag i Finansudvalget udover den skriftlige Anmodning, han har faaet, men den højtærede Forsvarsminister kan dog ikke hævde, at den

ærede Ordfører for det krigsministerielle Budget, det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen), har henvendt sig til ham og sagt, at man fra vor Side ønskede en skriftlig Fremstilling, og at den ærede Forsvarsminister har sendt ham tilbage med den Besked, at han ikke ønskede at afgive nogen skriftlig Fremstilling af denne Sag af den og den Grund. Derimod er det meget muligt, at den højtærede Forsvarsminister ikke ved, at jeg først fik denne Meddelelse to Minutter, før jeg skulde have Ordet i Sagen. Men at vi indtil en vis Tid have haft Anledning til at vente en skriftlig Fremstilling angaaende denne Sag, det forekommer det mig, at jeg har godtgjort med disse Bemærkninger.

Saa siger den højtærede Forsvarsminister, at der intet staaar i Bemærkningerne til Lovforslaget om Hærens Beholdninger om, at Geværfabrikationen skal standses, naar den har naaet de 81,000. Nej, det staaar der ikke noget om. Det er meget rigtigt. Men der staaar derimod en anden Ting, nemlig at Hærens Behov er 81,000 og ikke mere. Det er udtrykkelig regnet ud, at der er Brug for 81,000 Geværer, følgelig maa man gaa ud fra i disse Tider, som ikke ere til unødvendig Flothed, at naar man har faaet de 81,000 Geværer, som man i 1909 ansaa for det nødvendige, behøvede man ikke at fortsætte dermed og pludselig skruer Beholdningens Styrke op til 100,000. Jeg spørger her den højtærede Forsvarsminister — og hvis han ikke kan finde paa en anden Forklaring i Dag, saa er det muligt, at vi kunne faa den senere —, hvor faar han det fra, at det nu er nødvendigt at faa 100,000 Geværer, naar man i 1909 mente, at man ikke behøvede mere end 81,000.

Angaaende Flytningen af dette Fort til den slesvigske Sten skal jeg kun bemærke følgende: Den højtærede Forsvarsminister siger, at det ikke er ham, der har rejst Spørgsmaalet om at flytte Fortet. Det er Taarbækkerne. Det er rigtigt, at det er Taarbækkerne, der have protesteret mod Fortets Anbringelse der. Men derimod har den højtærede Forsvarsminister rejst et andet Spørgsmaal, nemlig om at lægge det ved den slesvigske Sten. Det har Ministeren i Gaar gjort ganske overraskende; før har han ikke angivet noget derom; men ganske pludselig i Gaar siger han: Jeg kan flytte Fortet, men jeg kan kun flytte det til den slesvigske Sten. Jeg gaar nu ikke ud fra, at det var en tilsigtet Ondskabsfuldhed overfor den højtærede Formand, thi i og for sig er det jo temmelig uheldigt, at den højtærede Forsvarsminister staaar her og siger, at det